

sammenlign, hvad disse Sogneraad gøre overfor deres trængende, med Københavns Stilling, og regn ud, hvad man vilde raade over i Bidrag til arbejdsløse, om Københavns Kommunalbestyrelse stillede sig paa samme Vis som et af disse Sogneraad. Jeg tror derfor, at de ærede Forslagsstillere vilde have ført Arbejdet længere frem og været nærmere ved at faa en virkelig Hjælp til de arbejdsløse, om de i den Kommunalbestyrelse, hvori de fleste have Sæde, havde arbejdet for, at deres Kommune ligesom de fleste andre Kommuner Landet over havde taget denne Sag op i Stedet for, at de her have ladet den fuldstændig ligge, og i Stedet indskrænket sig til en Gang om Aaret at lade dette Lovforslag optrykke og præsentere her i Tinget.

Med disse Bemærkninger er jeg naaet til det andet Lovforslag, det, som sigter til Understøttelse til de fattiges Kasser. Egentlig hører dette Lovforslags Emne jo ikke under mig. De fattiges Kasser ere oprettede ved en kultusministeriel Lov, og alle Bestemmelser og Resolutioner angaaende de fattiges Kassers Bestyrelse ere kultusministerielle. Nu kunde det maaske være rimeligt, naar der blev Tale om et Statsbidrag til disse Kasser, at betragte dette som en kommunal Sag, saaledes at dette Spørgsmaal kom ind under Indenrigsministeriet. De ærede Forslagsstillere have imidlertid, det er ikke til at se hvorfor, givet det til Finansministeren, Finansministeren, som ellers slet intet har med Kommunerne at bestille. Jeg skal i øvrigt herom sige, at jeg i høj Grad værdsætter det Arbejde, der fra et stort Antal Kommuner er gjort for ved Tilskud at udvide og udvikle de fri Fattiggassers Virksomhed, og om det velsignelsesrige, der ligger i denne Virksomhed, hersker der sikkert ikke delte Meninger. Jeg ser heller ikke, at der vilde være noget absolut Spring i Rækkefølgen, eller at der vilde betrædes helt ny og ukendte Baner, om selve Staten traadte støttende til; det kunde vel endog siges at være en ret naturlig videre Udvikling af dens Deltagelse i Kommunernes Udgifter til de gamle, alderdomsstøttede og dens Tilskud til Sygekasserne. Ved Fordelingen af Tilskuddene til Kommunerne, saaledes som denne Paragraf i Skattelovene har forladt dette Ting, er jo

ogsaa det samme Princip gjort gældende. Men netop ogsaa med Hensyn til det Tilskud til Kommunerne, der findes opført paa Skattelovene, er det nødvendigt at erindre os selv om, at Statskassens Evne til at yde Bidrag til de forskellige Formaal, der i og for sig ere gode, naturligvis er og maa være begrænset. Med Hensyn til den sidste Paragraf, i hvilken Finansministeren bemyndiges til at udlaane indtil 2 Mill. Kr. til Kommunerne mod 3 pCts aarlig Rente, intet Afdrag og Tilbagebetaling om 5 Aar, kan jeg henvise til, hvad der om denne Sag blev gjort gældende fra Finansministeriets Side i Fjor. Naar Statskassen har Penge liggende, vilde det være ret naturligt for den, at yde de Kommuner et midlertidigt Laan, som maatte ønske det, men lige saa naturligt maa det være, at disse Kommuner betale Statskassen den samme Rente af Pengene, som Statskassen selv maa udrede, og at et saadant Laan faar en rent midlertidig Karakter, saa at Tilbagebetalingen sker langt hurtigere, end det her af Forslagsstillerne er fastsat, i Løbet af 5 Aar.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen, Københavns 10de Valgkreds): Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) gjorde sig aabenbart Umage for at tale klart og tydeligt om denne Sag, ved at sige, at det første Lovforslag kunde man ikke vente fremmet, det vilde han ikke anbefale, hvorimod han mente, at Tanken i det andet kunde man dog tale om; og endelig lyste det ærede Medlem efter det tredje Forslag, som Socialdemokraterne tidligere have indbragt her i Tinget, nemlig Forslaget om Normalarbejdstid, og mente, at det var meget rart, at dette Forslag ikke var kommet med i Aar, saa at han ikke behøvede at beskæftige sig dermed. Dermed hænger det saaledes sammen, at det er gaaet med dette Lovforslag som med forskellige andre, at man ikke har beskæftiget sig med det, og at vi derfor ikke have fundet Anledning til nu at bringe det frem igen. Men det er ikke saa, at Socialdemokraterne ikke vedblivende nære det samme Ønske som hidtil, om at faa en Lovgivning paa dette Omraade. Medens saaledes det ærede Medlem her angav, hvad man altsaa i Øje-